

Els festivals creixen més ràpid que les dades que els haurien d'explicar

Published by [Interacció](#) [1] on 02/03/2015 - 12:01 | Last modification: 26/03/2026 - 14:09

Els festivals s'han convertit en peces centrals de la política cultural i urbana. Generen activitat, visibilitat i economia. Però hi ha una pregunta que encara no sabem respondre del tot: què fan realment i amb quin impacte?

Els festivals ocupen avui un lloc central en moltes polítiques culturals. Són espais de creació, de visibilitat i de trobada. També són eines de desenvolupament econòmic i atracció turística, sovint integrades en estratègies de ciutat. Aquesta centralitat ha anat acompanyada d'un discurs molt clar: els festivals generen valor.

El problema és que aquest valor és difícil de demostrar.

El manual de l'Institut d'Estadística de la UNESCO que recull aquest article parteix d'aquesta constatació: **no disposem encara de sistemes estadístics prou desenvolupats per mesurar l'impacte real dels festivals**. Això obre una escletxa important entre discurs i evidència.

Sabem que els festivals poden contribuir al desenvolupament artístic, a la diversitat cultural, a la internacionalització o a l'economia local. Però sovint no podem quantificar ni comparar aquests impactes de manera consistent.

Aquí apareix una primera qüestió de fons.

Què vol dir mesurar un festival?

El document insisteix que no n'hi ha prou amb dades bàsiques. Cal incorporar múltiples dimensions: característiques del festival, pressupost, participació, context econòmic, perfils de públic o impactes socials i econòmics. Això complica l'avaluació.

Els festivals no són només esdeveniments. Són dispositius complexos que operen alhora com a espais culturals, econòmics i socials. Reduir-los a indicadors simples pot donar una imatge parcial o esbiaixada. Per això el manual defensa una idea clau: **l'avaluació ha de ser multidimensional**.

Aquest punt és rellevant perquè posa en qüestió moltes pràctiques habituals. Sovint, els festivals es legitimen amb dades de públic o impacte econòmic immediat. Són indicadors útils. Però no expliquen el conjunt del fenomen.

També hi ha un altre problema que el text apunta de manera clara.

La manca de dades no és només tècnica. Té causes estructurals: falta de finançament, manca de voluntat política o desinterès per part dels agents implicats. Això és important.

Vol dir que el dèficit d'informació no és accidental. Forma part del sistema. I això té conseqüències: dificulta la presa de decisions, limita la capacitat d'avaluació i reforça discursos poc contrastats.

En l'àmbit municipal, aquesta situació és especialment operativa.

Molts ajuntaments impulsen o financen festivals com a part de la seva política cultural. Ho fan amb objectius clars: dinamització, projecció, participació. Però sovint no disposen d'eines per mesurar-ne l'impacte de manera sistemàtica. Això genera una paradoxa.

Els festivals són centrals en la política cultural, però es governen amb informació parcial.

El risc no és només tècnic. És polític.

Sense dades sòlides, els festivals poden ser avaluats més per la seva visibilitat que pel seu impacte real. Poden consolidar-se com a aposta estratègica sense una anàlisi suficient del seu retorn cultural, social o econòmic.

Per això, la qüestió no és només millorar les estadístiques.

És decidir què volem saber dels festivals i per a què. Perquè mesurar no és només descriure la realitat.

És definir què es considera rellevant.

Accés

[Festival statistics: keyconceptsand corrent practices](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: avaluació de polítiques culturals

Tags: sectors culturals i creatius

Tags: economia de la cultura

Tags: governança cultural

Tags: recerca cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2015/festivals-mesurar>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000231551>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/5681>